

विक्रयः

न्यासं कृत्वा आधिं करोति आधिं कृत्वा वा विक्रयं करोति । विक्रयपदं स्वत्वसंस्कृतात् दानं लभयति परा क्रिया सिद्धेत्यर्थः । एवञ्च विक्रेतृदानीमरणादिना आध्यनुहारे विक्रय-दाने तत्कर्तृत्वस्य स्वजननात् तत्र तत्क्रेतृ-प्रतिग्रहीतृभ्यामाध्युहारेः कार्यः । इति । तत्र च ।

“न च स्यावरस्य समस्तस्य गोत्रसाधारणस्य च ।
नेकः कुर्यात् क्रयं दानं परस्परमतं विना ॥
विभक्ता अविभक्ता वा सपिण्डाः स्यावरे समाः ।
एको ह्यन्येभ्यः सर्वत्र दानाधमनविक्रये ॥”
इति स्यावचनान्धमेकस्य दानवन्धकविक्रया-
धिकारः इति वाच्यं यथेष्टविनियोगाद्वैतस्य
स्वत्वस्य द्रव्यान्तर इवात्राप्यविशेषात् वच-
नस्य सामित्वेन दुर्बलतुल्यगोचरविक्रयादिना
कुटुम्बविरोधादधर्मज्ञापनार्थनिषेधरूपं न तु
विक्रयादानिष्यत्यर्थमिति दायभागः ॥ * ॥
एवञ्च ।

“स्यावरे विक्रयो नास्ति कुर्यादाधिमनुज्ञया ॥”
इति स्यावरस्य केवलविक्रयप्रतिषेधात् एवं
भूमिं च प्रतिग्रहान्तोद्यादिवचने दानप्रशंसा-
दर्शनाच्च विक्रयेऽपि कर्त्तव्ये सहिष्यसुदर्कं
दत्त्वा दानरूपेण स्यावरविक्रय इति विज्ञाने-
श्वरः । वस्तुतस्तु स्यावरविक्रयनिषेधो अवि-
भक्तस्यावरविषयः । तत्रापि यदि विक्रयं विना
अवस्थितिर्न भवति तदा विक्रयः कर्त्तव्यः ।
पूर्वपुरुषाणां तत्रोद्धारो विशेषयति मित-
त्वायाम् ।

“स्यावरं द्विपदेष्वेव यदापि स्वयमर्पितम् ।
असम्भूय सुतान् सर्वान् न दानं न च विक्रयः ॥”
इत्यादि ।

अस्यापवादमाह ।
“एकोऽपि स्यावरे कुर्याद्दानाधमनविक्रयम् ।
आपत्काले कुटुम्बार्थं धर्मार्थं च विशेषतः ॥”
इति दायतत्त्वम् ॥

द्रव्यविशेषविक्रयनिषेधो यथा । स्मृतिः ।
“विक्रीणन् मदांसांश्चान् ह्यभक्ष्यस्य च भक्ष्यम् ।
कुर्वन्नग्न्यागमनं शूद्रः पतति तत्तृणान् ॥
कपिलाचौरपानेन ब्राह्मण्योगमनेन च ।
वेदाचारविचारेण शूद्राच्छालतां व्रजेत् ॥”
कालिकापुराणम् ।

“विक्रयं सर्ववस्तूनां कुर्वन् शूद्रो न दोषभाक् ।
मधु चमे सुरां जात्यां व्यक्ता मांसञ्च पञ्चमम् ॥”
मनुः ।

“सदाः पतति लौहेन लाक्षया लवणेन च ।
चाण्डेन शूद्रीभवति ब्राह्मणः चौरविक्रयात् ॥
अशक्तौ भेषजसार्थं यच्च हेतोस्तथैव च ।
यदावश्यं विक्रियास्तिला घान्येन तत्समाः ॥”
इत्यादिकृतत्वम् ॥

“गवां विक्रयकारी च गवि क्षोमां यानि च ।
तावद्वैषसहस्राणि गवां गोष्ठे क्रिमिर्भवेत् ॥”
इति यमवचनम् ॥

विक्रान्तिः

“गोवधोऽप्याज्यसंयज्यपारदायात्मविक्रयाः ।
तद्गारागमदाराणां मपत्यस्य च विक्रयः ।
भृताच्चाध्ययनादानमपस्यानाञ्च विक्रयः ॥”
इत्यादि मानवे ११ अध्याये उपपातकमध्ये
गणितम् ॥

विक्रयणं, क्री, (वि + क्री + लुट् ।) विक्रयः । यथा,
“यमादिशक्रामिहताग्रपूर्वा
नेष्टाः क्रये विक्रये प्रशस्ताः ।
पौष्णामिचित्राश्रतविद्वताः
क्रये हिता विक्रये निविष्टाः ॥”
इति ज्योतिःसारसंग्रहः ॥

विक्रयिकः, पुं, (विक्रयेण जीवतीति । विक्रय +
“वृक्षक्रयविक्रयात् ठन् ।” ४।४।१३ । इति
ठन् । यङ्ङा, विक्रीणातीति । वि + क्री + “क्रिय
इकन् ।” उणा० २ । ४४ । इति इकन् ।)
विक्रेता । इत्यमरः । (यथा, महाभारते ।
१२ । ३६ । ३० ।

“दीक्षितस्य कर्दमस्य क्रतुविक्रयिकस्य च ।
तस्यैव सौमिकस्य च पुंश्चल्य राजकस्य च ।
चिकित्सकस्य यज्ञात्मभोष्यं रक्षिणस्य च ॥”
विक्रयी, [नृ] चि, (विक्रीणातीति । वि + क्री +
णिनिः ।) विक्रयकर्त्ता । इति शब्दरत्नावली ।
(यथा, याज्ञवल्क्यः । २ । १०३ ।

“क्रेता मूल्यमवाप्नोति तस्मात् यस्तस्य
विक्रयी ॥”
विक्रान्तं, क्री, (वि + क्रम + क्तः ।) विक्रान्त-
मणिः । इति राजनिर्घण्टः । (निविक्रमाव-
तारस्य विष्णोर्द्वितीयपादच्छेषेण अन्तरिक्षं
विक्रान्तमिति ख्यातम् । तथा च वाजसनेय-
संहितायाम् । १० । १६ ।

“विष्णोर्विक्रमणमसि । विष्णोर्विक्रान्तमसि ।
विष्णोः क्रान्तमसि ॥”
“हे द्वितीयप्रक्रम त्वं विष्णोर्विक्रान्तं द्वितीय-
पादप्रच्छेपेण जितमन्तरिक्षमसि ॥” “इमे वै
लोका विष्णोर्विक्रमणं विष्णोर्विक्रान्तं विष्णोः
क्रान्तमिति श्रुतेः ।” इति तद्वाक्ये महीधरः ।)
विक्रान्तः, पुं, (वि + क्रम + क्तः ।) शूरः । इत्य-
मरः । (वाचस्पतिश्चेति दृश्यते । यथा, सुद्रा-
राचसे । १ ।

“विक्रान्तेनैयशाभिः सुसचिवैः श्रीवैज-
नासादिभिः ॥”
सिंहः । इति राजनिर्घण्टः । (मदालसागर्भ-
जात-कृतध्वजपुत्रः । यथा, मार्कण्डेये । २५।८ ।
“मदालसायाः सङ्गमे पुत्रः प्रथमजस्ततः ।
तस्य चक्रे पिता नाम विक्रान्त इति धीमतः ॥”
हरिण्याचपुत्रविशेषः । यथा, हरिवंशे । ३ ।
७८—७९ ।

“हरिण्याचसुताः पञ्च विद्वांसः सुमहाबलाः ।
भर्भरः शकुनिश्चैव भूतसन्तापनस्तथा ।
महानाभश्च विक्रान्तः कालनाभस्तथैव च ॥”
विक्रान्तिः, स्त्री, (वि + क्रम + क्तिन् ।) अन्व-
गतिः । तत्पर्यायः । पुल्यातम् २ । इति

विक्रयं

विक्राकृषेयः । विक्रमश्च । (यथा, राजतर-
ङ्गिण्याम् । ४ । १२६ ।

“पार्थिवः पृथुविक्रान्तिर्नृधि क्रोधं सुमोच यः ॥”
यादव्यासः । यथा, शतपथब्राह्मणे । १।१।२।१६ ।
“विष्णुस्त्राक्रमतामिति यज्ञो वै विष्णुः स देवैश्च
इमां विक्रान्तिं विचक्रमे येषामिमं विक्रान्ति-
रिदमेव प्रथमेन पदेन पसाराद्येदमन्तरिक्षं
द्वितीयेन दिवसुत्तमेनेतां वैवैष एतस्मै विष्णु-
यज्ञो विक्रान्तिं विक्रमते ॥”

विक्रायकः, पुं, (विक्रीणातीति । वि + क्री +
लुट् ।) विक्रेता । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५३२ ॥
(यथा, महाभारते । ५ । ३८ । ४ ।

“चिकित्सकः शल्यकर्त्तावकीर्ण-
स्तेनः क्रूरो मद्यपो भ्रूणहा च ।
सेनाजीवी श्रुतिविक्रायकश्च
भृशं प्रियोऽप्यतिथिर्नोदकार्हः ॥”

विक्रिया, स्त्री, (विकरणमिति । वि + कृ + “लप्-
श्च ।” ३ । ३ । १०० । इति शः । टाप् ।)
विकारः । इत्यमरः । (यथा, रघुः । १३ । ७१ ।

“भृशप्रवृद्धिर्निताननविक्रियाश्च
अद्यान् प्ररोहजटिलानिव मल्लिवृहान् ॥”
प्रकृतेरन्यथाभावः । यथा, मार्कण्डेये । ३५।२ ।
“अस्तेहाद्यापि गोधूमयवगोरसविक्रियाः ॥”
विरुद्धा क्रिया । विरुद्धकार्यम् । यथा, रघुः ।
१५ । ४८ ।

“इत्याप्तवचनाद्रासो विनेष्यन् वयं विक्रियाम् ।
दिशः पपात पञ्चेण वेगनिष्कम्पकेतुना ॥”
विक्रीतः, चि, (वि + क्री + क्तः ।) कृतविक्रयः ।
यथा, दृष्टसतिः ।
“नाष्टिकश्चैव कुरुते तद्वनं ज्ञातिभिः स्वकम् ।
अदत्तव्यक्तविक्रीतं ज्ञत्वा खं लभते धनी ॥”
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

विक्रुष्टं, चि, (वि + क्रुष + क्तः ।) निवृद्धम् । इति
हेमचन्द्रः ॥

विक्रेता, [कृ] चि, (विक्रीणातीति । वि + क्री +
लुट् ।) विक्रयकर्त्ता । तत्पर्यायः । विक्रयिकः
२ । इत्यमरः । विक्रयी ३ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ विक्रायकः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा, याज्ञवल्क्यः । २ । १०३ ।

“विक्रेतुर्द्वैधेनात् शुद्धिः स्वामीर्द्रव्यं तृपो दमम् ।
क्रेता मूल्यमवाप्नोति तस्माद्यस्तस्य विक्रयी ॥”
विक्रयं, चि, (विक्रीयते इति । वि + क्री + “अचो
यत् ।” ३।१।६७ । इति यत् ।) विक्रययोग्यद्रव्यम् ।
तत्पर्यायः । पणितथम् २ पश्यम् ३ । इत्य-
मरः ॥ विक्रययोग्याद्योयानि यथा,—

“इदं तु दत्तविक्रयात्तज्जितो धर्मेनेपुणम् ।
विट्पण्यसुहृतोद्धारं विक्रयं वित्तवर्द्धनम् ॥
सर्वान्मानुषीहेतु कृतामश्च तिलैः सह ।
अश्वनी लवणश्चैव पशवो ये च मातुषाः ॥
सर्वञ्च तान्त्वं रक्तं शाश्वतौमाविकानि च ।
अपि चेत् स्युररक्तानि पञ्चमूले तथोपधीः ॥
अपः शृङ्गं विषं मांसं चोर्मं गन्धांश्च सर्वशः ॥